

bűbájosság, álomszerű mozzanat, némi női praktikaként beállítható boszorkányság (só, fokhagyma, szódabikarbóna!) – és íme a tökéletes magyar regény.”

A fiatal J. K. letette a papírokat maga elé, és leült.

A teremben csend honolt, csak Emese irányából hallatszott halk susogás. Egy felszakadt sóhaj utóhangja, diszkrét szellentés vagy a szelep egyenletes sziszegése? Nem tudni. J. K. mindenesetre gyomorkorgásnak vélhette, mert zakója zsebéből egy cseveget húzott elő, és kísérője szájába dugta.

Valamennyi szempár rájuk meredt: a rendkívüli J. K.-ra és a húsdarabot csócsáló guminőre, aki *A magyar regény – én vagyok!* felíratú pólóban ücsörgött tolókosijában.

Térey János

SZEGFŰSZEGES PULYKASÜLT-DUETT

- RADÁK *(a telefonba)* Nem értem és nem értem és nem!
Az ország gazdaságilag hatékony,
És versenyképes elitje se vékony.
- SÉF *(a közönség felé)* A pulykát martinivel megbolondítom.
- RADÁK Én bízom benned.
- SÉF *(Radáknak)* Én is Önben, Elsőszámú Ikon!
- RADÁK Főlszámoltam az elvadult személyi kultuszt!
A pénzügyeinket stabilizáltam...
Mind szorgos volt, akinek dirigáltam.
- SÉF A fűszereket jól beledörzsöltem a húsba...
- RADÁK A korrupciót visszaszorítottam a búsba,
S az autoriter rendszer romjain
Újjáépült a demokratikus jogállam...
- SÉF A páclébe narancslé!
- RADÁK Azt is honoráltam.
- SÉF Az Ön tetteivel töltve száz vezércikk, tíz nyaláb.
- RADÁK Igazságosság és erkölcsi tisztaság!
Prosperálunk, mondom: prosperálunk.
És mégsem elég jó nekik.
- SÉF Ez az íz?
Felöntöttem a pulykát, lepje a víz,
Narancskarikákat hámoztam a hátára,
Pácoltam napokig, amíg kifehéřült,
Lábait keresztben összekötöttem,
Dupla cérnával bevarrtam minden üregét,
És pecsenyelével locsolgatva sütöttem!
- RADÁK És mégsem elég jó nekik!
És mégsem elég jó nekik!
- EGYÜTT Csemegénkogyorós praliné!
Csemegénkogyorós praliné!
- NŐI KÓRUS *Welcome, Welcome,
Welcome to You, our heavenly King.
Welcome, you who was born one morning,
Welcome, for You, shall we sing!*